

[Stinus.]

kun ud på, at der skal ydes lån, ikke tilskud, og kun indtil 75 pct. af den opgjorte skade på den enkelte ejendom, og den endelige procent skal måske være mindre endnu.

Det er heller ikke sikkert, at forslaget i sin nuværende form er det bedste og over for andre retfærdigste svar på anmodningen om hjælp fra de skadelidte. Det er muligt, at der kan findes andre løsninger, som tilgodeser alle rimelige krav på en måde, så ingen føler, at de ikke-forsikrede er blevet belønnet. De skal ikke belønnes, de skal vide, at forsikringen kunne og skulle have været i orden — det er de nu i øvrigt også nok blevet klar over — men på den anden side har jeg også svært ved at tro på, at de forsikrede skulle have ondt af det, fordi staten på den ene eller den anden måde yder en håndsrækning til de ubetænksomme — det skal indrømmes — medborgere i nød. Det kunne måske i det udvalg, som ønskes nedsat, være på sin plads også at drøfte det spørgsmål, om ikke haglskade-forsikring i fremtiden burde gøres lovpligtig for erhvervsgrupper som de i lovforslaget omtalte. Et og andet synes at pege på nødvendigheden heraf.

Jeg skal herefter anbefale, at man i et udvalg med udgangspunkt i det foreliggende forslag tager mulighederne for at yde hjælp op til hurtig og positiv behandling. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der også af forslagsstillerne gjort opmærksom på, at der måske er andre veje end dette forslag til hjælp til de skaderamte. Jeg anbefaler, at man så hurtigt som muligt forsøger at finde farbar vej.

Kjær Rasmussen: Jeg skal undgå at være demagogisk, jeg forstår, broderstriden lurer lige omkring hjørnet mellem regeringen og visse af dens støttegrupper. Men jeg må da ærligt tilstå, at det for mig og for os er et bedårende skue at se 6 liberalister komme marcherende her og ville have statshjælp. Hvad mon man egentlig føler ved at bygge på en sådan ideologi? Fordelene, ja, dem vil man jo godt have, når de byder sig. Risikoen er man derimod ikke så glad for at tage. Det er jo ellers risikoen, der af og til bruges, når store fortjenester skal retfærdiggøres.

Det lader jo ikke til, at alle har haft råd

til at forsikre. Det kunne måske skyldes, at den private forsikring er for dyr, og jeg skal da ikke nægte, at vi kunne tænke os en statslig forsikring i stedet for låneordningen, der her tales om.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg skal ikke gøre mange flere bemærkninger. Jeg har udtrykt mig på regeringens vegne, men vil gerne føje til over for de betragtninger, som forslagsstilleren gjorde gældende med henvisning til, at man i andre situationer har hjulpet i andre lande, at det er vi da i høj grad bekendt med, men må jeg her have lov at pege på, at det var jo jordskælvskatastrofer, der var tale om. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, de synes forslagsstillerne velbekendt. Vi er da i høj grad i regeringen klar over det alvorlige problem, som er opstået, og at de indtægtsmæssige og driftsmæssige tab, haglskaderne har påført, kan give anledning til nøje overvejelse.

Det forbavser mig at høre hr. Lysholt Hansens bemærkninger, der fremstillede det på den måde, at han troede, sagen var løst med tilslutning fra den tidligere regerings side. Jeg troede, man var bedre orienteret, og kan oplyse, at denne regering arvede denne sag fra den tidligere regering, men må føje til, at hvis man havde været så positiv, som hr. Lysholt Hansen gav udtryk for, havde der jo været tid nok til at klare problemet, al den stund skaden jo skete mellem den 25. og 26. juni 1967. Der var altså hengået et halvt år, uden at man havde fået en afgørelse.

Dernæst rejser hr. Lysholt Hansen det spørgsmål, hvilke principielle grunde der ligger for, at regeringen ikke har kunnet acceptere den foreslåede låneordning. De principielle grunde ligger ganske enkelt deri, at man nøje skelner mellem, hvilke afgrøder eller hvilke kulturer, hvilke faciliteter, om man vil bruge det udtryk, man kan forsikre, og i hvilke tilfælde man ikke kan forsikre. Den sidste kategori falder skovene jo ind under. Man kan ikke forsikre en skov mod et stormfald, lige så lidt som man kan forsikre på en lang række andre områder, hvor man tidligere har lovgivet. Jeg tænker her på spørgsmålet om hjælp til tørkeramte landmænd; det er også et område, hvor man ikke kan forsikre, men hvor man har